

Águilas - Palomares.

Cuatro Calas.

30-12-2009. Águilas - Palomares.

Met al weer 3373 km op de teller vertrekken we uit Águilas. Een waarlijk schitterende dag met zeer warm weer van ver over de 20 graden.

We volgen de kust zo veel mogelijk door middelgebergte.

Het 1e doel is een cache bovenop een uitzichtpunt aan zee net over de grens tussen de provincies Murcia en Almería. Dat levert weer een heel aardige wandeling/klim partij op met mooi zicht op de minibaai aan het strand en de bergen wat verderop. We vinden de cache ook weer eens.

Beneden zien we een aantal campers vlak tegen zee aan staan.

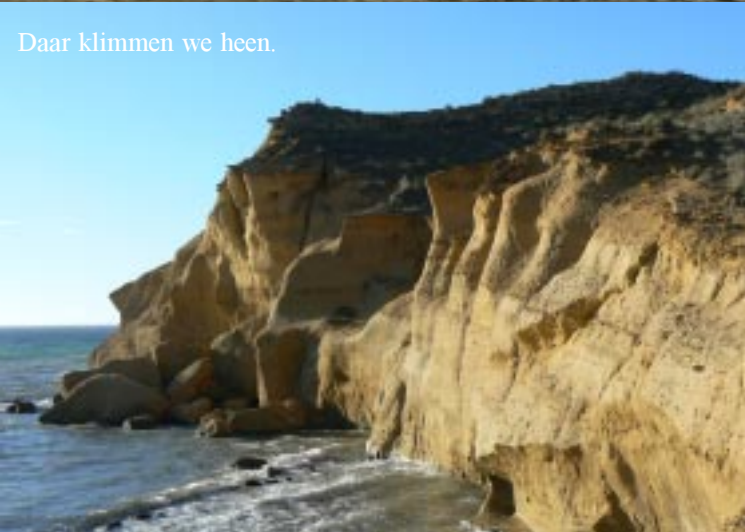
We kijken er even rond, maar de zeer slechte toegangsweg lijkt ons niet best voor Zippy.

Grens Murcia en Almería (Andalucia).

Daar klimmen we heen.

De 1e baai in Andalucia.

Andalucia begint met een mooie kust.

Er staat een groot bord dat kamperen verboden is! Tegen elf uur rijden we het stukje door naar San Juan de los Terreros. Her en der langs deze kust staan campers op kleine plateaus. San Juan bouwt rechts van de weg een groot complex met zeer kleurrijke huisjes. Links in het stadje zien we een aantal vakantiehuisjes (eigenlijk meer stenen hutjes) met de voeten tegen de zee aan staan. Als het mooi rustig weer is, beslist een prachtig plekje. De twee campers hier staan er met uitgestalde zonnecellen, generator en de was buiten. Die zijn hier voorlopig nog wel. Om half twaalf rijden we via een mooie bergweg door de Sierra Almagrera, die tegen de kust aan ligt. De vakantie-stadjes onderweg zien er niet interessant uit.

San Juan de los Terreros.

San Juan de los Terreros.

Sierra Almagrera.

Sierra Almagrera.

Vlak buiten Villaricos (nog voor de brug over de Rio Amanzora) houden we de lunchpauze op een grote zandvlakte tegen zee aan.

Op de volkomen vlakke zandplaat leert een man zijn zootje crossen. Er ligt een klein watertje, waar wat meeuwen en kleine waadvogels rondscharrelen.

In Palomeras vinden we een camping, waar we enkele dagen willen blijven. Het tarief is glijdend: hoe langer het verblijf, hoe lager. Voor •10 hebben we 1 week internet. Daar maken we graag en druk gebruik van (Skype!).

‘s Middags doen we nog even boodschappen bij de Consum verderop aan de doorgaande weg.

Op gegeven moment geeft de thermometer (in de zon) 40+ aan! Tegen die tijd hebben we uiteraard de korte broeken aan.

Strand van Villaricos.

Haveningang van Villaricos.

Palomares.

31-12-2009. Camping Cuevas Mar, Palomares.

Opnieuw is het weer flink omgeslagen. De temperatuur op de dag haalt net 20 graden. De zon laat zich niet veel zien.

Tineke doet een klein wasje, we schrobben de luifel schoon, schrijven en lezen.

Mensen op de camping zijn druk bezig met de komende avond. Engelsen hebben een gezamenlijk etentje gepland. Iedereen wordt geacht zelf zijn eigen eten en drinken mee te nemen met wat extra, dat dan tot één groot buffet verzameld wordt. We worden gevraagd om te tolken tussen een Engelsman en een Fransman over deze party. Tineke kan nog iets van wat de Fransman vertelt maken, voor mij is dit het summum van koeterwaals.

Vruchten aan boompjes langs de weg.

Kerk in Palomares.

Tuinbouw bij Palomares.

Ramblas van de Rio Almanzora bij Palomares.

Pas om kwart voor twee lopen we een rondje door het niet bijzondere dorp Palomares en dan langs de plantenkassen naar de ramblas van de Rio Almanzora. Daar zien we waar de MIO ons gisteren door wilde sturen!

Het is intussen flink gaan waaien en donkere wolken boven ons beloven een nat pak. Gelukkig blijft het bij enkele druppels regen. Via de doorgaande weg lopen we naar de 2e ingang van de camping.

Met zijn 2en gaan we avond en nacht in. Uiteraard met spelletjes scrabble, pinda's, koekjes, wijn en citroenlikeur.

Palomares.

1-1-2010. Palomares.

We slapen tot bijna half tien. Het was een heel rustige nacht, waarin slechts weinig vuurwerk is afgestoken.

Het is weliswaar vrijwel onbewolkt, maar slechts een graad of 18. Het waait hard de hele dag door.

We kleppen nog wat met de onverstaanbare Fransman. Of beter gezegd hij praat en wij knikken af en toe ja. Het meeste gaat ons begrip te boven.

We sturen de nieuwjaarswens via E-mail op en zitten geregeld in de zon te lezen.

Toren, molen of oven?

Playa Quitapellejos.

Net na 3-en lopen we nog een eindje langs het strand Quitapellejos. Een breed strand, waar zelfs nog 'n enkele schelp te vinden is. Het stormt intussen zodat Tineke's benen gezandstraald worden. Bij het riviertje in het vakantiedorp gaan we dus weer op huis aan.

Onderweg zijn nog enige vogels te zien: koereigers en kleine gelige vogeltjes (cirlgors?). Vlak voor de rotonde bij de camping is een grootschalig wegen- en waterbouwproject aan de gang. Daar zijn ook de ruïnes van een oud dorp te zien. Thuis dobbelen en scrabbelen we. Badminton zit er bij deze wind nog steeds niet in.

Langs de doorgaande weg staat een vervallen dorp.

Koereiger, *Bulbulcus ibis*.

EL BALCON DEL PORTO

CASA
ESON

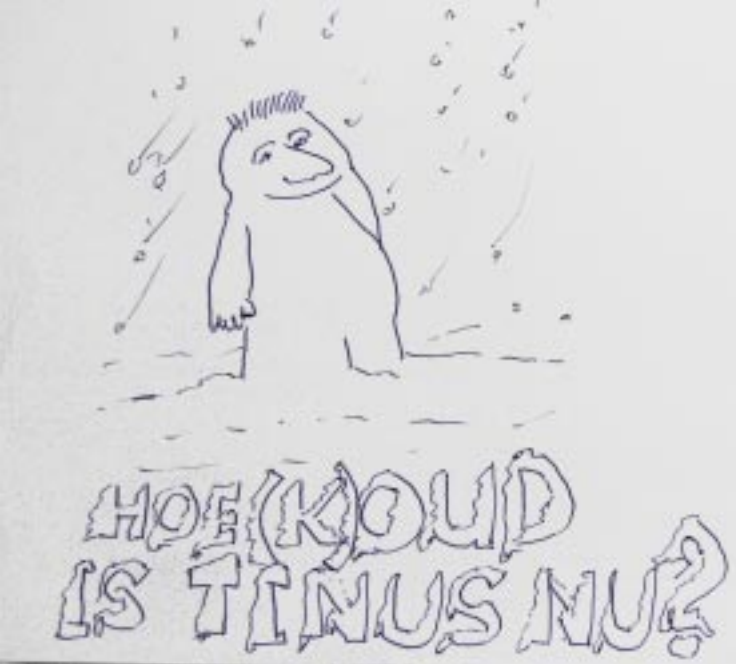

ADRIANA
ASADOR

PORTO - MAR

Palomares - Mojacar.

2-2-2010. Palomares - Vera - Mojacar.

Vandaag is Tinus jarig, vandaar dat ik voor het eerst sinds jaren weer eens een cartoon maak op papier. Die wordt gefotografeerd en per E-mail naar Eindhoven gestuurd.

We lozen en tanken water voor we weer op pad gaan.

Vera, een beetje landinwaarts, heeft vandaag markt en daar willen we gaan kijken. Iets buiten het centrum kunnen we Zippy wegzetten en kuieren langs oxalisweiden naar de grote markt.

Eindelijk een die een uitgebreid aanbod heeft. Het is er dan ook aardig druk.

Onderweg naar Vera.

Voorstad van Vera.

Arena, Vera.

Gehoornde klaverzuring, *Oxalis corniculata*..

Zaterdag markt in Vera.

Ik koop er twee CD's om verloren exemplaren te vervangen. Allebij met Spaanse muziek, die gelukkig heel goed in de smaak vallen.

Dan slenteren we tussen de massa's truien, broeken, groenten, fruit, potten en pannen etc etc. door. De stad ziet er waarschijnlijk best aardig uit, maar door al die kramen ziet men er niet zo veel van.

Markt Vera.

Op de terugweg kopen we een bak olijven met amandelpitten, tomaten en mandarijntjes.

We rijden voor we doorgaan naar die heuvel met het Heilig Hartbeeld erop. Daar vinden we de 1e cache van vandaag.

Heilig Hart beeld boven Vera.

Vera.

Vera gezien vanaf de H. Hartberg.

Ermita del Espíritu Santo.

Een dakloos huis vol honden, Vera.

We lopen nog wat verder de heuvel op, kijken terug op een ruïne van een huis, die nu als Spartaans hondenhok dient en zien een kapel. De 1e ingeving was om naar de top te lopen, maar al halverwege vinden we de cache. Deze plek was lang geleden de Moorse stad Bayra, die door een aardbeving van de aardbodem geveegd is.

We rijden door naar Garrucha waar we aan de nieuwe vissershaven onze boterhammen opeten. Het is trouwens opnieuw prachtig weer vandaag. We kuieren een eind langs zee en winkeltjes, die echter vanwege het tijdstip van de dag gesloten zijn.

Garrucha.

Garrucha.

Garrucha.

Dromedarissen bij de Rio Agues, Garrucha.

Rio Agues.

Geocoin.

Volgend doel is een cache aan zee onderweg naar Mojacar. Daar liggen enkele dromedarissen op klandizie te wachten. Dat is voor ons niet weggelegd. We vinden de cache in een als steen vermomde pot en gaan weer door. Door het langgerekte Mojacar heen vinden we aan de andere kant van deze stad bij een toren aan zee een mooie plek om te overnachten. Daar staan diverse campers rond een strandtje annex taberna. Als we plekje hebben lopen we een eind de berg achter ons op. We hebben snel een mooi en goed zicht over de omgeving. Beneden is een hok met honden erin. Die beesten gaan steeds als wij te zien zijn vreselijk te keer. Ze hebben blijkbaar niets anders te doen.

We buurten in de Taberna (voor het eten) een tijd met de Hessisch-Bayerische buurman Frank. Hij is al sinds oktober alleen op stap, zijn vrouw blijft thuis op haar 99-jarige pa passen. Later mengen zich een Belgische en een andere Duitser in het gesprek. De laatste werd van allerlei spullen beroofd op een Franse parkeerplaats net voor de Spaanse grens. Als we naar Zippy lopen heb ik twee pils op en een stenen borrel met de plaatselijke VIAGRA-variant: Vino Erotico. De laatste smaakt overigens goed.

Zicht vanaf camperplek ten zuiden van Mojacar.

Camperplek ten zuiden van Mojacar.

Heuvel achter de camperplek.

Zicht richting Mojacar.

Camperplek ten zuiden van Mojacar.

Mojacar.

3-1-2010. Mojacar.

Tineke blijft wat langer liggen vanwege hoofdpijn. Daar de bakker maar niet wil komen, ontbijten we weer eens beiden met yoghurt en crüssli. Later gaan we in de stad wat boodschappen halen en nemen uiteraard tegelijk een aardige voorraad brood mee.

Tegen twaalf uur bestellen we voor vanavond voor 3 personen een paëlla marisco. Frank eet met ons mee.

Vervolgens lopen we het brede pad op dat langs zee zuidwaarts loopt. Eerst naar die toren verderop: Torre del Pirulico uit de 13e - 14e eeuw. Erosie aan de wanden langs het pad heeft grillige minigrotjes gemaakt. Ook hier zijn de rotsen alles behalve solide.

We beklimmen de toren via drie trappen. Helemaal boven heeft men een mooi zicht langs de kust af. In zichtsafstand staan terug en verderop nog 3 andere torens. Vroeger werden deze bouwwerken gebruikt om de nadering van piraten vroegtijdig te signaleren.

Verderop ligt op een heuveltop ook een groot landhuis. We vervolgen het pad, omdat daar ergens ook een cache is verborgen. Zo komen we om half twee na de diverse haarspeldbochten in het pad bij het strand van Chiringuito Manaca aan. Daar gaat het nogmaals zeer steil bergop naar een plateautje met die cache (verborgen onder een prikkerstruik). We zijn nu 3 die deze hebben gevonden.

Op het strand liggen de nodige kiezels, die door de golven aardig gepolijst zijn.
Op de weg terug zien we enige kuifleeuwerikken en een ander gelig vogeltje.
's Middags buurten we wat met Frank, die met van alles aan komt zetten: chocolade, amandelen en later zelfs een flesje Anais Anais. Hij wil morgen terug naar La Manga en voelt zich misschien aan ons verplicht door het etentje. Hij buurt in ieder geval graag.

Om 5 uur lopen we met z'n 3-en naar Antonio en vatten er vast een. Om half zes krijgen we de pan paëlla voorgeschoteld. Dat smaakt prima.
Uiteraard buurten we over allerhand zaken als de mensen thuis, het werk, de opgelopen mankementen en de operaties daaraan enz.

Na afloop moeten we van Antonio nog zo'n borreltje vino erotico nemen. Niet voor Tineke, hetgeen goed uitkomt, want die hoefde toch al niet meer.

Wij spelen thuis nog twee moeizame potjes scrabble en gaan dan om elf uur onder zeil.

Vervolg van de reis.

